

Nr 27.

Ankom till riksdagens kansli den 22 april 1922 kl. 11 f. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om förlängd giltighet för förordningen angående införselmonopol jämte fastställande av högsta pris å socker.

I en av sammansatta bevillnings- och jordbruksutskottet i utlåtande nr 1 behandlad motion, nr 90 i andra kammaren, hade herr Poppius m. fl. väckt förslag, i syfte att staten skulle under viss förutsättning gent emot svenska sockerfabriksaktiebolaget och mellersta Sveriges sockerfabriksaktiebolag »ikläda sig garanti för kostnaderna för inköp och förädling av 1922 års betskörd av samma innebörd som den för 1921 års betskörd gällande». I enlighet med vad nämnda sammansatta utskott hemställt har riksdagen beslutat, att oförmälda motion icke skall föranleda någon riksdagens åtgärd.

*Motionen
II: 90 och dess
behandling.*

I samband med nämnda förslag om förlängning av statsgarantin för sockerproduktionen har herr Poppius m. fl. i motionen nr 91 i andra kammaren, över vilken utskottet nu har att yttra sig, gjort framställning om, att gällande införselmonopol för socker och befogenhet för Kungl. Maj:t att fastställa högsta pris å varan måtte erhålla en efter garantins åsyftade utsträckning avpassad förlängd giltighet. I sistnämnda motion har sålunda hemställts,

Den föreliggande motionen II: 91.

»att riksdagen ville för sin del besluta, att förordningen den 24 mars 1921 (nr 121) angående införselmonopol jämte fastställande av högsta pris å socker måtte erhålla förlängd giltighet till och med den 31 oktober 1923 ävensom medgiva Kungl. Maj:t befogenhet att, därest förhållandena skulle därtill föranleda, upphäva förordningen före den 31 oktober 1923».

*Sockerfrågans
vidare be-
handling.*

Sedermera har Kungl. Maj:t, som icke föreslagit någon förlängning av statsgarantin gent emot sockerbolagen, i en till riksdagen avgiven proposition, nr 178, enär med hänsyn till den redan gällande garantin en förlängning av införselmonopolet och befogenheten att åsätta högsta pris å socker vore ofrånkomliga, framlagt förslag till ny förordning, genom vilken 1921 års förordning i ämnet, vilken gäller tillsvidare till och med den 31 oktober 1922, skulle erhålla fortsatt tillämpning tillsvidare till och med den 30 juni 1923. Med bifall till bevillningsutskottets i anledning av nämnda proposition avgivna betänkande, nr 24, har riksdagen antagit det med propositionen sålunda framlagda författningsförslaget.

*Utskottets yt-
rande.*

Den ytterligare förlängning av införselmonopolet och maximipris-sättningen, som avses i den föreliggande motionen, föreslogs, på sätt av det ovan anförda framgår, med hänsyn till det samtidigt väckta förslaget att utsträcka statsgarantin till 1922 års betskörd. Då sistnämnda förslag icke blivit av riksdagen bifallet och då riksdagen intagit ställning till frågan om den förlängning av importmonopolet och vad därmed sammanhänger, som påkallas av den för 1921 års betskörd gällande garantin, så bör den föreliggande motionen uppenbarligen icke föranleda någon särskild riksdagens åtgärd.

Under åberopande av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att förevarande motion II: 91 av herr Poppius m. fl., om förlängd giltighet för förordningen angående införselmonopol jämte fastställande av högsta pris å socker, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 22 april 1922.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar Röing, Gustaf Nilsson, Antonsson, K. A. Nilson, Rosén, Wohlin, Boman, Bårg i Katrineholm, Jönsson i Boa, Lithander, Sköld, Olsson i Ramsta, Henrikson. Carlsson i Ystad, Heyman. Uddenberg i Karlskoga. Lövgren i Nyborg och Olsson i Golvvasta.